

תת"ע 7858/11/13 - מדינת ישראל נגד מיכל סלע

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 7858-11-13 מדינת ישראל נ' מיכל סלע
בפני כב' השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מיכל סלע

הנאשמת

הכרעת דין

הנאשמת זכאית מחמת הספק.

נגד הנאשמת נרשמה ביום 6.6.13 הודעת תשלום קנס שעניינה שימוש בטלפון נייד תוך כדי נהיגה ברכב בניגוד לתקנה 28 (ב) לתקנות התעבורה. הנאשמת כפרה במיוחס לה.

1. במסגרת פרשת התביעה העיד עורך הדוח פקד רונן לוגסי (להלן- "ע"ת"). ע"ת ציין כי אינו זוכר את האירוע ובנסיבות אלה התקבל הדוח אותו ערך מכוח כלל הקפאת הזיכרון שבעבר. בדו"ח נרשם כי העד היה בניידת ברחוב ארלזורוב פינת הופיין בחולון כאשר הבחין בנאשמת חולפת על פניו בנסיעה על רחוב הופיין כשבידה השמאלית מכשיר טלפון סלולרי המוחזק מול פניה. בעקבות זאת יצא ע"ת בנסיעה לעבר הנאשמת ועצר את רכבה לאחר צומת הרחובות הופיין - ברקת. על פי האמור בדוח נסע ע"ת במקביל לרכבה של הנאשמת ושב וראה אותה מבצעת את העבירה הנ"ל באותו אופן. ע"ת כרז לנאשמת לעצור בצד הדרך אחרי הצומת הופיין - ברקת.

2. גרסת הנאשמת הייתה כי היא לא דיברה בטלפון. היא החזיקה בידה מכשיר משקפיים. היא מאשרת כי לא היה ברשותה מכשיר טלפון נייד וכי במושב האחורי של רכבה היה מכשיר "מירס" שצלצל בעת שנעצרה על ידי ע"ת.

3. לטעמי העלתה שמיעת הראיות בתיק זה מספר סימני שאלה שיפורטו להלן המצדיקים את זיכוייה של הנאשמת מחמת הספק. עיקר הספק נעוץ לטעמי בשאלה אם נשמר קשר עין בין ע"ת לנאשמת כמתחייב ממועד צפייה בעבירה לכאורה ועד לעצירת הרכב.

ראשית, ע"ת אינו מתייחס בדוח אותו ערך למצב התנועה ולשאלה אם היו או לא היו עומסי תנועה שאפשרו לו להשתלב מיד לאחר ביצוע הפנייה ימינה בנסיעה אחר רכב הנאשמת תוך שמירת קשר עין רצוף אתו. לעובדה זו משמעות רבה בנסיבות מקרה זה שכן יכולתו של ע"ת לשמור על קשר עין רצוף עם רכב הנאשמת מרגע ביצוע העבירה ועד עצירתה היא בין היתר פועל יוצא של שטף התנועה ועומס התנועה היכולים להכביד או להקל על שמירת אותו קשר עין. ע"ת ציין כי **ש. היה פקק תנועה ברחוב הופיין. ת. לא ציינתי בדוח ואני לא זוכר.** [עמ. 2 שו' 8-9]. מסקנת ע"ת בדבר אי רישום דבר בדוח לעניין מצב התנועה אינה יכולה ללמד לטעמי דבר שכן ע"ת אינו זוכר את האירוע ועל כן כל תשובה של ע"ת בעניין זה אינה בגדר עובדה אלא בגדר מסקנה שע"ת מסיק מתוך הדוח אותו ערך.

שנית, מעדות ע"ת עולה כי לאחר צפייה בביצוע העבירה לכאורה פנה ע"ת ימינה והמשיך בנסיעה אחר רכב הנאשמת עד עצירתה. לשאלה כיצד נשמר בעת ביצוע הפנייה קשר עין בין ע"ת לנאשמת פטר ע"ת את עצמו בטענה כי רשם כי נשמר קשר עין. עם זאת, לא ניתן הסבר משכנע לתהייה כיצד עלה בידי ע"ת לשמור על קשר עין **בעת** ביצוע הפנייה ימינה עם הניידת.

שלישית, ע"ת אישר בחקירה נגדית כי עד לעצירת רכב הנאשמת חלפו רכב הנאשמת והניידת שנסעה אחריה במטרה לעוצרה 2 צמתים. עוד מתברר כי בעת שרכב הנאשמת הגיע לצומת השלישי ברחובות הופיין - ברקת **כרז** ע"ת לנאשמת לעצור את רכבה. ע"ת לא מסר הסבר משכנע מדוע לא כרז עוד קודם לכן לרכב הנאשמת לעצור. טענתו כי המתין עד שרכב הנאשמת יעצר בצומת הופיין - ברקת מתעלמת מן העובדה שבסופו של יום הרכב לא עצר וע"ת נאלץ לכרוז לנאשמת לעצור.

4. נוכח כל הטעמים האמורים לא שוכנעתי כי נשמר במקרה הנדון קשר עין ברמת הוודאות הנדרשת לצורך ייחוס העבירה בה צפה לכאורה ע"ת לנאשמת דווקא. מטעם זה מצאתי לזכות את הנאשמת מחמת הספק.

ניתנה היום, ד' תמוז תשע"ד, 02 יולי 2014, במעמד הצדדים

